

Въ редактирания отъ него „Звезденъ вестникъ“, издаванъ когато е билъ още въ Падуа, той само съобщава за откритията си, безъ да ги придружава съ тълкувания; но въ разговори и писма решително се опълчвалъ срещу учението за централното мѣсто на Земята.

Относно петната на Слънцето, обаче, той не се стѣснявалъ да унижи благородното свѣтило съ допусчането, че то на самата своя повърхнина има тъмни петна. Подробно за слънчевитѣ петна той говори въ съчинението си „История и доказателства, относно слънчевитѣ петна и т. н.“ (Римъ, 1613 г.).

На това съчинение обърнала внимание черковната цензура и въ течение на цѣла година не разрешила неговото печатане.

Докато билъ въ Падуа, Галилей нито веднажъ не ходилъ въ Римъ, но отъ Флоренция, още въ 1611 год. се наложило да отиде въ „светия“ градъ, за да изглади нѣкои въпроси съ папата и съ висшитѣ духовни власти.

И действително, духовнитѣ сановници пожелали Галилей да имъ даде обяснение относно своитѣ научни открития. За тази целъ тѣ били събрани въ градината на кардинала Бандини, кждето Галилей имъ показалъ телескопа и различнитѣ астрономически явления, невидими съ просто око, каквито сж: луннитѣ планини, слънчевитѣ петна, спжтнитѣ на Юпитеръ и т. н.

Галилей тукъ е билъ много внимателенъ, като посочвалъ само фактитѣ, безъ нѣкакви тълкувания, вследствие на което отиването му въ Римъ завършва благополучно и той скоро се завръща въ Флоренция, и спокойно продължава своитѣ научни изучавания.

Но върпѣки това, по предложение на кардинала Беллармини, била образувана особена комисия отъ четирма езуити, които били длъжни да дадатъ своя отзивъ за откритията на Галилея отъ религиозна гледна точка; комисията, сжщо, по своя редъ, не намирала нищо еретично въ открититѣ факти, видени отъ членоветѣ на комисията съ собственитѣ имъ очи.